

Bez dalších diskusí vklouzla postraními dvířky do přívěsu a vzápětí se ocitla tváří v tvář velkému hnědákovu s dlouhou zvlněnou hřívou. Jakmile ho Julie odvázála, vztyčil uši a začal hrabat nohama. To už pan Friedhelm sklopil rampu a dívka koně vyvedla na dvůr.

„Co to má sakra znamenat?“ uvítal ji řev pana Holthoffa. Měl vytrénovaný hlas a hravě překřičel ržání hřebce, který ostatním koním ohlašoval svůj příjezd.

„Klid, jen klid!“ konejšila Julie Placida a současně sama sebe obrňovala proti trenérovu hromobití. Za panem Holthoffem už se stačily objevit dívky z přípravného oddílu. Takže to zase jednou schytá před Petrou a dalšími holkami.

Pan Holthoff však pro změnu obrátil svůj hněv proti dospělým.

„Co vás to napadlo, pustit dovnitř dítě? Když si toho koně netroufáte vyložit sami, máte počkat na mě. Co kdyby se jí něco stalo?“

Julie ještě nezažila, že by trenér takhle řval na dospělé majitele koní.

„Je to moc hodný kůň, pane Holthoffe,“ pípla ustrašeně.

„Většina koní je hodná, Julie. Ale už jsem taky zažil, jak se jeden mladý štolba při vykládání ocitl pod kopyty výjimky z tohoto pravidla. Podobný zážitek bych ti rozhodně nepřál. Takže do dalších bobříků odvahy se radši nepouštěj.“ Trenér vykročil k Julii a poplácal Placida po krku.

„Je to ale nádherný kůň! A jak se zdá, i dobře trénovaný. No tak, paní Medanzová, chopte se ho. Já to tak nemyslel!“

Jeho smířlivá slova probrala paní Medanzovou ze strnulosti. Plaše Julii poděkovala a vzala od ní ohlávku. Julie koně konečně mohla obdivovat v celé jeho kráse.

Odhadovala, že Placido měří v kohoutku přes 1,50 metru. Díky držení těla – hřebec se nesl přímo majestátně – však vypadal vyšší. Byl o něco podsaditější než například Pretty, nejnápadnější na něm však byla rovná, ušlechtilá hlava a zvl-